

[Oluf Pedersen.]

det ikke være naturligt, at man i Stedet for dette Tilbud om billige Laan ophævede Glastolden? Det havde dog været naturligere end at prøve paa at forcere en Drivhusbygning ved Hjælp af Laan, idet jo Finansministeren, hver Gang der gives 10 000 Kr. ud til et Drivhus, tager 3 000 Kr. og putter i Kassen.

Med Hensyn til den Betragtning, man har været inde paa vedrørende Overproduktion, saa er det jo saadan, at der i de senere Aar har været en meget stærk Udvikling af Havebrug, og der kan utvivlsomt være Fare for en Overproduktion. Det var bedst, om Staten holdt sin Næse væk, og jeg tror ikke, at det er nødvendigt, saadan som Forholdet ligger i Øjeblikket, at man fra Statens Side prøver paa at faa Produktionen udvidet yderligere. Den Begrundelse for en Udvidelse, som det ærede Medlem Hr. Carlsen-Skiødt var inde paa, at der skulde skaffes Arbejde til 6 000—8 000 unge Mennesker, er jo helt ved Siden af; for er der 6 000—8 000 unge Mennesker, som ikke kan komme ud, men skal være herhjemme, saa skal de ogsaa have noget at leve af herhjemme, saa er der ogsaa nogen, der skal producere til dem. Der bliver ikke mindre Arbejde, fordi de bliver herhjemme. Jeg synes i det hele, at den Betragtning, at Arbejde er saadant noget, man skal være paa Jagt efter ved alle mulige Lejligheder, er lidt gammeldags.

Saa vil jeg gerne sige med Hensyn til det tekniske i Lovforslaget, at hvis man i for høj Grad gaar ind i et Samarbejde i socialistisk Aand med Hensyn til disse Frugtplantager, maa man tage det Forhold i Betragtning, at selv om der har været en Tid, hvor det for Frugtplantager var nødvendigt med Stordrift, kan man godt tænke sig — bl. a. fordi man ved Hjælp af Pudring kan opnaa lige saa gode Resultater som ved Sprøjtning —, at der i Fremtiden vil blive lige saa gode Vilkaar for forholdsvis mindre Plantager som for de store. Dette Forhold burde man i Lovforslaget have taget Hensyn til.

Selve det Forhold, at man her byder Havebruget de samme Vilkaar som Landbruget, er ligetil. Thi selv om et Samfund indretter sine Vilkaar saa slette, at der skal købes Jord, og at denne Jordrente skal gaa i privates Lommer, er det naturligt, at man ved Hjælp af Lovgivningen giver i alt Fald en lille Haandsrækning til de Mennesker, som er sat udenfor deres Jordret, saaledes at de i alt Fald faar

Adgang til Jord uden Købesum. At man saa bagefter snyder dem for Jordrenten, er en Sag for sig, som vi paa andre Omraader kan tales ved om.

Med Hensyn til den anden Side af Lovforslaget, Kolonihaverne, saa er det jo naturligt, at det fælles Samfund stiller Jord til Raadighed for Kolonihaverne, mod at Dyrkerne af disse Haver betaler Grundrenten, men ikke betaler nogen Købesum. Naar man har haft Bekymringer for Havebruget i de senere Aar, fordi der har været denne store Import, saa er der Grund til at sige, at hvis man i Omegnen af København havde stillet tilstrækkeligt store Mængder Jord til Raadighed, blot mod Betaling af Grundskylden, vilde sikkert en stor Part af de arbejdsløse ikke alene have fundet Beskæftigelse, men vilde ogsaa have været i Stand til at tjene deres Løn ved Dyrkning af denne Jord. Men ved det kunstige, som man har lavet, har man hindret, at der skete det, som var det rigtige, og at det blev fremmet, som burde fremmes.

Schmidt: Jeg vil gerne udtale min Sympati for dette Lovforslag, som jeg synes er egnet til at hjælpe paa Tidens Nød, men jeg ser lidt anderledes paa det end de foregaaende Talere, som for det meste har opholdt sig ved Afsnit I og II, der indeholder Bestemmelser om, hvorledes man kan fremme visse Virksomheder og Erhvervsgrøene, Gartneri og Frugtavl. Dette kan være meget fornuftigt og godt, men for mig har netop det tredje Afsnit afgørende Betydning, dog ikke saaledes som det er formet, men der er der rørt ved en Tanke, som man efter min Mening vil blive tvunget til at følge i langt højere Grad, end her er Tilfældet; Fremtiden vil efter min Mening vise, at der her er et Problem, som maa tages op med Alvor.

De foregaaende Talere, som nævnte Afsnit III, talte med megen Velvillie derom og fremhævede alle, at de absolut havde Sympati for de deri indeholdte Bestemmelser, som gaar ud paa at hjælpe disse stakkels Mennesker lidt. Det vil være heldigt, at de bliver beskæftiget, maaske ogsaa hævet rent menneskeligt paa lignende Maade, som man allerede for lang Tid siden havde det ordnet i Hertugdømmerne. Tiden er saa alvorlig, og dette Spørgsmaal er saa alvorligt, at det er helt andre Synspunkter, der maa anlægges, og derfor synes jeg ikke, det er rigtigt at indskrænke sig til at hjælpe de arbejdsløse; som Lovgiver maa man tænke paa, hvorledes man kan forhindre, at